

ACC. N:R M. 15730:1-12.

Landskap: Småland

Upptecknare: Brigitta Mathén

Härad: Mo

Berättare: Oskar Engdahl, Bottaryd

Socken: Bottaryd

Berättarens yrke: lantbrukare

Uppteckningsår: 1962

Född år 1880 i Bottaryd

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När den nya tiden kom till bygden. s. 1-12. LMF 73

LUF 73 När den nya tidens kunn till byggde.

En, som uttö Vildes Karlsson
i Högelbyke var mycket tvivla
att ta efter nytt och man såg
i att Pörsjöns tid.

Äffären i Klucke var nog
den äldste. Jag såg det var
1885, som sådenna Karlsson satte
något den. De var ena fransiska
snyttare som visade vad
de ville. Tre var i Jönköping
och en i Hälsingborg. De hade det
i rättsågen och. Äffären låg
i Kalle's ånga i Klucke. Det var
så bra med den för när man
för det searen för att mala
kunde man gå in i den sam- 1.

tidigt och köpa fast och kaffe.
Husen ligger precis bredvid varand-
na. Det var mest kurliga spee-
rion, som såldes där och upp
och lite dyker och annat.

Stakarna har fått vattna
der. mjölke och såd och annat
in på 1940-talet på sina håll.
Annars hade ju åkerarna och pi-
gan börjat få avlöning i pengar
sedan på 1800-talet.

Stjntohåll fruktorn i min
ungdom. I Jäms finns en gäst-
givninggård. Det var minnirå-
kar, som skulle teva. En tricke
gavs åt den, som fick upp den.
Det var i allmänhet en liten
gnabb, som sprang med den. När 2.

Frånghuset höll ett avskaffad ur
det numera stängt för bön-
na. Det var någon gång in på
1900-talet när järnvägar och
bilan hade blivit vanligare, som
djur till stada till och hål-
let. Tjänst frånghuset
var avskaffad det var nog
på 1870-90 kunde gästgärdarna
eller godsägarna skicka bonden
att skjuta sig själva ända.

En postkåra gick mellan
Fjällby och Umeå och till
järnvägen kom. Då fick man
tränka posten i Bottrand. 1906-07
blev det en liten tid en klock-
man, som kom med breven
ett par gånger i veckan. Han 3.

hade den tängor mellan Bottnaryd och Målskog och mellan Bottnaryd och Gunnarås. Tänguqvam kom först på vardag.

Vi sågade 125.000 kubik meter i Bottnaryd för att få järnvägsstationen här och det fick vi också någon gång på 20-talet. Den var ditt stora utnyttjande för byns närhet och industri, som kunde förläggas hit. Det var första nästintill i stora städer som järnvägen kom hit för stora efter slag tillräckligt igenom.

För 10 år sedan var det började man sätta upp vägar 4.

skulden. Det hade blivit något
slags upp på vettet och då be-
jände man med upp i tället.

Skossarna mellan Tofta
och Glöbe har alla i Glöbe en
del i. Man kan upp bra men
det blir bra då mycket, som
man förbrukar på gårdens till-
stått till djuren. Det var en-
skning 1905, som man bejände
sa upp sine där.

För mig igen 30 år sedan
bejände vi med skossarna. Där
för har vi kommit ha mycket
fler djur nu än där. Det är
nog viktigt, att man kan li-
ka många mjölkdjur som mjölle-
kon.

Tän ungefär 30 år sedan blev
 både vi med fru, som han
 ämnade så länge jag minns.
 Det var berättligt att alla dem
 som angår stängeln och det
 lärde sig inte heller med
 att arbetet med allen när
 man som de bästa färdiga
 skumpon och bygen.

Vi har nog ungefär lite
 mycket svår, som fram. Det
 kan aldrig gälla särskilt, bara
 och det gör det inte nu hel-
 len. Sedan mig igen 5 år till-
 berca märke man kända en
 av gift på 25 år om året för
 varje djur också.

Köper man vi men man 6.

ti digare, för det är den för
djuren.

Stäm i Habs sålde gamla
mycket jämluskor i byggen.
Jag köpte en 1910 som jag det
var för 15 kr. För 40-50
år sedan kom slaktermaski-
nen hit det var mycket bra
för slaktorn gick bra och
man behövde inte seja så mycket
felle för att slå. Allmänt
köptes mycket från Västerås.

Det var mycket svårt att
gå mat att mätta alla man-
nen med på 1800-talet. Jag
minns att minna föräldrar be-
vittade att 1867 eller 1868 var
ett rånstilt besvärligt år.

Det var svårt att få konst-
ser och att komma någon
samt, så många flyttade till
Amerika. En del pojkar gav
sig också i väg för att de
inte ville göra sin värnplikts
djord tiden blev det ju bättre
och bättre och ständigt gav
mer och mer konstutställningar
och inarbetade kunde ge arbete
och konstverk. Medan första
världskriget var det ännu inget
vidare för oss småbarns barn, det
var svårt och det blev dåligt
hann och inget till blev det.

I min ungdom hade vi
"Klubben" där vi samlades
en massa ungdomar och dan-

sade. Det var samma hos må-
gen, som hade plats i det stora
rummet eller köket. Spelmannan-
nen satt för det mesta på spi-
ron med sitt handklavar nu-
dan vi stektade ikening. Eftersom
fick vi kaffe. Nu är det nog
65 år sedan det uppländes, för
när missionsföreningarna börja-
de bildas blev det inget mer.
Danskarna förbjöds, det man
aldrig varit några viktiga, bygg-
da här i strukturen. På andra-
n är han Sverre och andra
stora gårdar börjat med log-
darn för. Det var då mest
mygdan från storn, som
gav det, de man för bilan nu

På söndagarna kom de att
gett kända att man gick
till skolorna och pratade i
sin ungdom. På vissa stäl-
len fanns en litet "kvinnor-
skåring", som visade att om
alla och av henne komde man
så ut som om det man ville.
Man skulle komma över till
skolorna någon gång om och om
men det blev ett stort i
dessa.

Samtidigt och förhö-
ringssalen har vi haft så
länga jag minns. I min bar-
dom kom de man var 3-4
om en tidning. Nu för tiden
skäpar vi veckotidningar och så 10.

ganska mycket. Hissinställ-
skapen går omkring och pro-
pagerar och säljer böcker
och tidningar, det har
de gjort många år. Sedan
kommer det ju nästan
runt år en, som vill säl-
ja böcker och tidningar
sin julen. Det förekom
aldrig i min ungdom. Man
gär någon hade böcker kan
och några fina band finns
hos någon, som skulle släng-
a, men det var allt i så fall.
En vacker som skriver man
gi något mer.

Jag tror att man kan
gi böcker och nyhetsbrev

Så att man kan gånst i
fjöring vad, som kommer att
trända. Men det är inte alla
som kan det.

Det är ganska ^{om} med kvinnor,
som går med barn för se o-
bäck. Säg för då man blivit
en skada se. Jag vet en från
i Sverige, gudarna Thorell litta
man, som hade en son som
var konstig i Sverige. Det
hade man blivit för man hade
så en gång en stona nacked,
men man gick och blev på lo-
rom.